

Наприкінці жовтня проходить третій з'їзд Федерації профспілок України. Зростання ролі профспілкових комітетів у соціальному захисті трудових колективів змушує нині серйозно ставитися до них не лише роботодавців, а й владні структури. На з'їзді виступили голова Верховної Ради Олександр Мороз та прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко.

Головою Федерації профспілок України знову обрано народного депутата України Олександра Стояна.

ПРОФСПІЛКИ В ДЕМОКРАТИЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

(Із виступу на III з'їзді Федерації профспілок України

голови Славутицької міськради Київської області, члена ЦК

профспілок працівників державних установ Володимира УДОВИЧЕНКА)

Томас Джефферсон перспективи демократії сформулював в тезі: "життя, воля і прагнення до щастя".

Щоб не було ілюзії, хотів би запропонувати з урахуванням нашого об'єктивного стану в суспільстві, а профспілки, звичайно, мають до цього рацію, визнати роботу штабів профспілок і президії - незадовільною. Це стосується до всіх в залі, бо стан справ, а це головний критерій - незадовільний.

Якщо держава (в особі різних гілок влад) створює для свого народу неприпустимі матеріальні та духовні умови життя, помилковими рішеннями руйнує економіку... і в цілому знижує рівень життя та благополуччя свого народу, тоді народ починає зневажати владу і керівництво, саботує його рішення, починає поступово входити в стан смуги, страйкує, потребує зміни такого режиму. Якщо це не вдається, тоді нація рухається до справжнього бунту, результатом якого буде знову диктатура, знову витрачені на вітер роки поколінь. Це класика, на превеликий жаль, і її треба мати на увазі.

Профспілки - як незалежний від Уряду, як посередник між народом та владою, повинні заявити про себе, повинні очолити трудові маси для того, щоб минути соціальний вибух, для того, щоб крок за кроком рухатись до цивілізованого суспільства.

Головний штаб профспілок повинен мати риси інтелектуальних, творчих, ініціативних людей і обов'язково з бійцівським характером.

О. Стоян каже: "...профспілки швидко позбулися голосливих керівників". А я вам скажу, саме їх і не вистачає. Впала соціально-політична активність. Це негарна ознака.

Конкретні питання:

1. Найбільш важливо для профспілок знайти своє місце в суспільстві. Є питання компетенції. Це хвороба взагалі в державі. Із доповіді видно, що хворіють цим і профспілки. Конче потрібно усвідомити свою роль, як кажуть, пропустити через серце своє місце, ті завдання, які повинен взяти на себе робітничий рух, незалежний від Уряду.

Профспілки повинні представляти інтереси трудівників в переговорах з роботодавцями по таких, на мій погляд, питаннях як:

- заробітна плата;
- соціальний захист по охороні здоров'я;
- пенсійне забезпечення;
- умови праці;
- вирішення виробничих конфліктів.

2. Враховуючи міжнародний досвід, багаторічну практику профспілок однозначно на користь профспілок вирішити питання коштів соціально-страхового фонду.

3. Безробіття. Профспілки повинні стати посередником між виробничими колективами і центрами зайнятості. Сьогодні не виплачується допомога по безробіттю. Це жахливо і неприпустимо. А яку роль відіграють профспілки, до казни яких люди сплачували на протязі всього попереднього часу внески. Надзвичайно актуальна проблема створення нових робочих місць. Ми повинні завжди пам'ятати, що джерелом благополуччя є виробництво.

Підтримка, а не знищення "малого" та "середнього" бізнесу, яких зробили винуватцями всього.

4. Рішення повинні бути конструктивними, контроль дієвим. Аналіз рішень показує, що "генетика" спрацьовує, найбільш характерні фрази в постановах:

- посилити контроль...
- домагатися прискорення...
- повинні стати...
- вжити заходів щодо поліпшення... і т.ін.

Словоблуддя та й годі, які просто паплюжать українську велику мову.

5. Профспілки і влада. Із власного досвіду. Люди повинні відчувати, що є організація, яка за них ще дбає.

6. Міжнародна солідарність. На з'їзді присутні працівники профспілок різних країн. Але солідарності на практиці не має. Чорнобильську станцію згідно з Меморандумом повинна Україна закрити до 2000 року. А закривають зараз. Уряди країн G-7 тиснуть на Україну, психологічно тиснуть на колектив Чорнобильської АЕС. Пропоную і міжнародним профспілкам натиснути на уряди G-7 з цього приводу.

1,5 тисячі працівників ЧАЕС скорочуються. Галузь їх виставляє в місто, моноіндустріальне місто. Це вже 13% безробіття. Це трагедія для людей, які стільки зробили для вирішення глобальної проблеми. А рішень ніяких.

Порада Прем'єру В.П. Пустовойтенку. Ви чули, що казали в доповіді на Вашого попередника пана Лазаренка. А казали ті, хто під оплески майже одностайно голосував за нього в залі Верховної Ради. А де ж відповідальність за це їх самих? На вас зваллять набагато більше, бо прийшли ви при найгіршому стані економіки, повному развалі...

Робіть ставку на людей, які можуть сказати правду, які можуть запропонувати конкретні пропозиції щодо вирішення тієї чи іншої проблеми.

Пропоную девіз України, нашої неньки: "Вільна натхненна праця, ініціатива і творчість, добробут та процвітання".